

AM2024.10.08Ø

Retten i Hillerøds DOM

Dato: 23. juni 2022

Retten's sagsnr.: 7-2970/2021

Politiets sagsnr.: 0900-81022-00135-21

Anklagemyndigheden mod *Tiltalte*, født juli 1963

Anklageskrift er modtaget den 14. juli 2021.

Tiltalte er tiltalt for

overtrædelse af færdselslovens § 118, stk. 11, nr. 2, jf. § 4, stk. 1, jf. § 42, stk. 5

ved den 2. april 2021 kl. 09.09 at have ført personbil ... mod øst ad Frederikssunds Motorvejen i Smørum over en strækning på 200 l med en hastighed på mindst 210 km/t, selv om det ved færdselstavle er angivet, at hastigheden ikke må overstige 110 km/t.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om ubetinget frihedsstraf.

Anklagemyndigheden har påstået, at tiltalte skal frakendes retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert, og at frakendelsen skal ske ubetinget, jf. færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 10, jf. § 128, stk. 2.

Anklagemyndigheden har påstået konfiskation af personbil ... hos tiltalte, jf. færdselslovens § 133a, stk. 2, 2. pkt., jf. 1. pkt.

Anklageren har til støtte for domfældelse i overensstemmelse med anklageskriftet anført, at tiltalte har erkendt at have kørt med en forholdsvis høj hastighed, som nærmede sig 200 km/t.

Tiltaltes forklaring må efter de foreliggende beviser afvises, og målingen foretaget af politiassistent *Vidne* må lægges til grund, idet den er foretaget efter forskrifterne. Målingen har været fremsendt til Rigspolitiet, der kom frem til en hastighed på 210 km/t.

Hvis man kører med hastighed på over 200 km/t, er der tale vanvidskørsel.

Straffen herfor er ubetinget fængsel i 20 dage.

Der er ikke grundlag for fravigelse af udgangspunktet, selvom kørslen blev foretaget på motorvej kl. 9 om morgen. Der var andre på vejen, hvilket kan ses på videoen, og der er ikke tale om en lang lige strækning med frit udsyn. Frakendelsen skal være i 3 år jf. § 128, stk. 2.

Anklageren anførte, at den i anklageskriftet anførte strækning er en bi-omstændighed, og at der ikke er skabt usikkerhed ved den skete måling, idet betjenten har gjort som han skulle. Målingen er blevet efterkontrolleret. Tiltalte har ikke kun kørt marginalt over 200 km/t.

Vejledningen i brugen af TRIP-TRACK er fulgt, idet fikspunktet ikke er en kantpæl, men en skygge fra tavlestander ved en bro, som politiassistenten var i stand til at se. Der er kun en lille divergens mellem resultatet af kontrolmålingen på 210 km/t og måleresultatet på 209,4 km/t.

Beviserne kan derfor lægges til grund for domfældelse i overensstemmelse med anklageskriftet.

Tiltalte Tiltalte har nægtet sig skyldig i at have ført bilen med en hastighed på over 200 km/t, men har erkendt at have kørt på den målte strækning med der maksimalt var oppe på 196-197 km/t. Tiltalte påstod frifindelse for påstanden om ubetinget frakendelse og protesterede imod konfiskation af den leasede bil.

Forsvareren påstod på vegne af tiltalte frifindelse for kørsel med over 200 km/t, og frifindelse for påstand om ubetinget frakendelse af førerretten.

Forsvareren gjorde blandt andet gældende, at målingen blev stoppet for tidligt, hvilket understøttes af den korrespondance, der er fremlagt i hans materiale samling på side 1 og 2.

Forsvareren anførte, at den i anklageskriftet anførte kørt afstand hidrørte fra politiassistent *Vidnes* måling, og at politiassistent *Person* har anvendt en distance på 2.058 meter uanset, at det er anført, at han skal bruge de samme målepunkter, som er anvendt i *Vidnes* måling.

Ifølge vejledningen skal der tilstræbes den kortest mulig afstand mellem den bil, der bliver målt og målebilen. Det som er galt med politiassistent *Vidnes* måling er, at han ikke har givet tiltalte nok tid, idet han har stoppet tiden, før bilens bagende har passeret målepunkt 2, i mailen fra politiassistent *Person* giver han forsvareren ret i, at der er 2 broskygger, som flyder sammen.

Politimanden er 3 gange så langt bagud end det, som er beskrevet som den maksimale kontrolafstand og ude på den afstand kan det være svært at slå bilisten på det rigtige tidspunkt, især på en krum strækning og med svage skygger på grund af, at det var overskyet, som det fremgår af den vist video. På videoen ser ud til, at kameraet er zoomet ind, da kameraet bliver zoomet ud lige til sidst i videoen. Politiassistentens syn er derfor væsentlig dårligere, end hvad der fremgår af videoen.

Forsvareren henviste til TtK.1999.146/1, TtK.2013.632 og TtK. 2003.381,

hvor afstanden mellem bilerne var 400 og der var anvendelse af broskygge, som afslutningspunkt og anførte videre, at alene den store afstand på 300 m mellem tiltaltes bil og videobilen bør føre til, at målingen tilsidesættes, som i de anførte afgørelser.

I forhold til tidtagningen, hvor 2. fikspunkt er skilteportalen, stoppes tidsmålingen, inden bilen er ved skyggen.

Man ved de facto, at den omhandlede bil accelererer meget hurtigt, og at betjenten derfor var nød til at køre hurtigere end Ferrarien for at indhente den, hvorfor den hastighed, som politibilen har måtte køre med ikke siger noget om, at tiltalte har kørt med en hastighed, der er højere, end det erkendte.

Beregningen i sagens bilag 3 lavet af politiassistent *Person* skulle have været lavet på samme strækning, som politiassistent *Vidnes* måling, men den er lavet på en længere strækning. I anklageskriftet er anvendt distancen fra politiassistent *Vidnes* måling, men resultatet fra *Persons* beregning.

Problemet med anklageskriftet er, at tiltalte ikke jf. retsplejelovens § 883, stk. 3 ikke kan dømmes for mere end har er tiltalt for. Der er ikke sket berigtigelse af anklageskriftet angående distancen. Forsvareren anførte, at distancen ikke er en bi-omstændighed, idet oplysningen om den kørte distance er afgørende for afgørelse af denne sag.

I anklageskriftet skulle have skrevet anklagemyndigheden har skrevet en distance på 2058 m, når det efter det oplyste under sagen er *Persons* beregning man anser for beviset i sagen, og så skulle vi have hørt *Persons* forklaring om sin beregning. Det fremlagte bilag 4 er politiassistent *Vidnes* beregning.

Når målingen i bilag 3 er bestridt, kan anklagemyndigheden ikke bare henvise til målingen, burde man have ført *Person* som vidne. Det siger sig selv, at en længere distance på kortere tid giver en højere hastighed.

Forsvareren anførte, at tiltalte i stedet skal findes skyldig i overensstemmelse med sin erkendelse og idømmes bødestraf og en betinget frakendelse af førerretten. Konsekvensen heraf er, at bilen skal udleveres.

Såfremt retten finder tiltalte skyldig i den rejste tiltale, kan straffen på 20 dages ubetinget fængsel fraviges.

Bilejeren har principal nedlagt påstand om udlevering af den beslaglagte bil. Bilejeren har såfremt Retten i Hillerød forventede ikke at ville komme frem til en udlevering, anmodet Retten i Hillerød om at foretage en præjudiciel forelæggelse for EU-Domstolen i medfør af TEUF artikel 267, men også at stillingtagen hertil skal afvente Højesterets stillingtagen til indbragte kendelser om beslaglæggelse, da afgørelsen kan have betydning for afgørelsen af anmodningen om konfiskation af *Selskab's*, bil.

Sagens oplysninger

Retten har i retsmødet den 16. juni 2022 besluttet at spørgsmålet om konfiskation af bilen og et eventuelt erstatningskrav udskilles i medfør af retsplejelovens § 991, stk. 4 til særskilt afgørelse og at behandlingen heraf afventer Højesterets afgørelser i de indbragte beslaglæggelseskendelser.

[FORKLARINGER UDELDAT]

Tiltalte er ikke tidligere straffet.

Tiltaltes førerret er administrativt inddraget den 2. april 2021.

Retten's begrundelse og afgørelse

Tiltalte har erkendt at have kørt på motorvej med en hastighed af max. 197 km/t, hvor den tilladte hastighed var 110 km/t.

Efter vidnet politiassistent *Vidnes* forklaring var afstanden mellem tiltaltes bil og politibilen ved afslutningen af målingen ca. 300 meter. Ifølge den forevist video var der på strækningen en krumning på vejen, vejret var overskyet, og skyggerne fra skilteportalen derfor ikke var særlig tydelige. Under henvisning hertil finder retten, at der kan være en berettiget usikkerhed med om tidsmålingen blev standset efter, at bagenden af tiltaltes bil havde passeret målepunktet, hvorfor retten tilsidesætter målingen.

Der er i sagen fremlagt en hastighedsberegning af videodokumenteret kørsel som sagen bilag 3 og som foto af målepunkterne anvendt fra videooptagelsen vedlagt som bilag 4. Retten skal bemærke, at der

ved denne beregning er anvendt andre fikspunkter end ved hastigmålingen foretaget af politiassistent *Vidne*.

Ved de i bilag 4 fremlagte foto nr. 1-4 fra videooptagelsen finder retten, at det er dokumenteret, at hastighedsberegningen er foretaget på grundlag af en strækning, der med sikkerhed er kortere end den, som tiltalte gennemkørte, og en tid, der med sikkerhed er længere end den, som tiltaltes kørsel varede.

Retten finder, at den i anklageskriftet anførte kørte strækning er en bi-omstændighed.

Retten finder herefter, at det med den til domfældelse fornødne sikkerhed er bevist, at tiltalte har kørt med en hastig på over 200 km/t på motorvej, hvor den tilladte hastighed ikke må overstige 110 km/t.

Straffen fastsættes til fængsel i 20 dage, jf. færdselslovens § 118, stk. 11, nr. 2, jf. § 4, stk. 1, jf. § 42, stk. 5.

Retten finder ikke grundlag for at gøre straffen betinget.

Tiltalte har kørt med over 200 km/t på en motorvejsstrækning, hvor den tilladte hastighed ikke må overstige 110 km/t. Tiltalte frakendes derfor retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert, i 3 år fra den 2. april 2021, jf. færdselslovens § 126, stk. I, nr. 10, jf. § 128, stk. 2.

Thi kendes for ret:

Tiltalte straffes med fængsel i 20 dage.

Tiltalte skal frakendes retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert, i 3 år fra den 2. april 2021.

Tiltalte betaler sagens omkostninger.

.....

Østre Landsrets 24. afdelings DOM

(landsdommerne Thomas Lohse, Annette Dam Ryt-Hansen og Christian Ankerstjerne Rønneberg (kst.)

Dato: 8. oktober 2024

Rettens sagsnr.: S-2511-22 og S-1478-23

Anklagemyndigheden mod *Tiltalte*, født juli 1963, (advokat Christian Buhl Bjerrehuus)

S-2511-22

Dom afsagt af Retten i Hillerød den 23. juni 2022 (7-2970/2021) er anket af tiltalte med påstand om frifindelse i det ikke erkendte omfang og formildelse, idet tiltalte kan erkende at have kørt med 196-197 km/t.

Tiltalte har endvidere anket dommen med påstand om frifindelse for påstanden om ubetinget frakendelse af førerretten.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

S-1478-23

Dom afsagt af Retten i Hillerød den 17. maj 2023 (9-6453/2022) er anket af tiltalte med påstand om frifindelse for påstanden om konfiskation af bil af mærke Ferrari 488 Spider og med reg.nr.

Den for tiltalte beskikkede forsvarer, advokat Christian Buhl Bjerrehuus, har på vegne af *Selskab* nedlagt påstand om frifindelse for påstanden om konfiskation af samme bil.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnet politiassistent *Vidne*.

[FORKLARING UDELADET]

Der er under hovedbehandlingen afspillet den video af tiltaltes kørsel, som blev optaget med Trip-Track hastighedsmåleudstyret samt videoerne udarbejdet på grundlag heraf af Rigspolitiets Nationale Færdselscenter.

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldsspørgsmålet

Det tiltrædes, at den i anklageskriftet angivne strækning er en biomstændighed. Efter den fremlagte hastighedsberegning af videodokumenteret kørsel, der er udarbejdet af Rigspolitiets Nationale Færdselscenter, og som er understøttet af den Trip-Track videooptagelse, der er afspillet i retten, og af de af byretten i dommen af 23. juni 2022 i øvrigt anførte grunde, tiltræder landsretten, at det er fundet bevist, at tiltalte har kørt med en hastighed over 200 km/t på en strækning, hvor den tilladte hastighed ikke måtte overstige 110 km/t.

Det tiltrædes derfor, at tiltalte er fundet skyldig i overtrædelse af færdselslovens § 118, stk. 11, nr. 2, jf. § 4, stk. 1, jf. § 42, stk. 5.

Strafudmåling

Efter forarbejderne til lov nr. 534 af 27. marts 2021 om ændring af færdselsloven (Skærpet indsats mod vanvidskørsel) skal der i en situation som den foreliggende som udgangspunkt idømmes ubetinget fængsel i 20 dage. Straffen findes derfor passende udmålt til fængsel i 20 dage.

Der findes ikke at foreligge grundlag for at fravige udgangspunktet om, at den idømte straf skal være ubetinget. Det bemærkes herved, at spørgsmålet om konfiskation af bilen og erstatning under hovedforhandlingen i byretten blev udskilt til særskilt afgørelse efter retsplejelovens § 991, stk. 4, idet behandlingen afventede Højesterets afgørelse i sager om beslaglæggelse med henblik på konfiskation efter færdselslovens § 133 a, stk. 2. Retten i Hillerøds dom om skyldsspørgsmålet, straf og frakendelse

af førerretten blev herefter afsagt den 23. juni 2022, mens Retten i Hillerøds dom om konfiskation først blev afsagt den 17. maj 2023. Da anke af dommene har været sambehandlet i landsretten, kan heller ikke den medgåede tid fra gerningstidspunktet til afsigelse af endelig dom medføre, at den idømte straf gøres betinget.

Førerretsfrakendelse

Af de grunde, der er anført af byretten, tiltræder landsretten, at tiltalte i medfør af færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 10, jf. § 128, stk. 2, er frakendt førerretten i 3 år, der regnes fra den administrative inddragelse af førerretten, der fandt sted den 2. april 2021.

Konfiskation

Som anført i byrettens dom af 17. maj 2023 følger det af forarbejderne til lov nr. 534 af 27. marts 2021 om ændring af færdselsloven (Skærpet indsats mod vanvidskørsel), at der i en situation som den foreliggende skal ske konfiskation, medmindre konfiskationen må anses for uforholdsmæssig indgribende. Det fremgår videre, at der er tale om en snæver undtagelse, men at udgangspunktet om konfiskation dog kan fraviges, hvis ejeren godtgør, at adgangen til at gøre erstatningskrav gældende over for føreren ikke er tilstrækkeligt til at forhindre, at konfiskation vil være uforholdsmæssigt indgribende. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis ejeren godtgør, at særlige omstændigheder konkret gør et erstatningskrav illusorisk.

Efter det om tiltaltes økonomiske forhold oplyste, herunder hans egen forklaring om, at han vil kunne afdrage på et evt. erstatningskrav fra leasingselskabet, findes der ikke grundlag for at antage, at leasingselskabets eventuelle erstatningskrav vil være illusorisk. Herefter, og af de af byretten i øvrigt anførte grunde, tiltræder landsretten, at konfiskation ikke kan anses for uforholdsmæssigt indgribende, og at påstanden om konfiskation er taget til følge i medfør af færdselslovens § 133 a, stk. 2, jf. § 126, stk. 1, nr. 10.

Landsretten stadfæster herefter byrettens domme.

Thi kendes for ret:

Byrettens domme i sagerne mod *Tiltalte* stadfæstes.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.